

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 62.711/3
van 19 januari 2018

avis 62.711/3
du 19 janvier 2018

over

sur

een ontwerp van besluit van de
Brusselse Hoofdstedelijke
Regering 'tot wijziging van het
besluit van 4 mei 2016
houdende regeling van de
samenstelling en de werking
van de Brusselse Raad voor
Dierenwelzijn'

un projet d'arrêté du
Gouvernement de la Région de
Bruxelles-Capitale 'modifiant
l'arrêté du 4 mai 2016 réglant
la composition et le
fonctionnement du Conseil
bruxellois du Bien-être animal'

Op 20 december 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, bevoegd voor Mobiliteit en Openbare Werken verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ‘tot wijziging van het besluit van 4 mei 2016 houdende regeling van de samenstelling en de werking van de Brusselse Raad voor Dierenwelzijn’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 16 januari 2018. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Reinhilde THIELEMANS, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 januari 2018.

*

Le 20 décembre 2017, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de la Mobilité et des Travaux publics à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale ‘modifiant l'arrêté du 4 mai 2016 réglant la composition et le fonctionnement du Conseil bruxellois du Bien-être animal’.

Le projet a été examiné par la troisième chambre le 16 janvier 2018. La chambre était composée de Jo BAERT, président de chambre, Jeroen VAN NIEUWENHOVE et Koen MUYLLE, conseillers d'État, Jan VELAERS et Bruno PEETERS, assesseurs, et Astrid TRUYENS, greffier.

Le rapport a été présenté par Reinhilde THIELEMANS, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 19 janvier 2018.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering strekt tot de wijziging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 mei 2016 ‘houdende regeling van de samenstelling en de werking van de Brusselse Raad voor Dierenwelzijn’.

Er worden twee leden toegevoegd aan de Brusselse Raad voor Dierenwelzijn (hierna: de Raad), die deskundig zijn in het welzijn, de educatie, de ethische en foktechnische aspecten, de biologie en het behoud van in dierentuinen gehouden dieren (artikelen 1 en 2 van het ontwerp). De adviesbevoegdheid van de Raad wordt uitgebreid tot aanvragen van dierentuinen en particulieren voor het houden van dieren waarvoor nog geen normen werden vastgelegd in de wetgeving en over aanvragen tot erkenning van dierentuinen (artikel 4, § 1). De twee voormelde leden nemen enkel deel aan de debatten van de Raad over die aanvragen (artikel 4, § 2). Het lidmaatschap van de Raad is voortaan bezoldigd met een zitpenning, waarvan de minister of de gewestelijke staatssecretaris bevoegd voor dierenwelzijn het bedrag bepaalt (artikel 3).

2. De gemachtigde verklaarde dat het enkel de bedoeling is om twee leden toe te voegen aan de Raad met het oog op het uitbrengen van de adviezen bedoeld in artikelen 3*bis*, § 2, 3°, b), en 5, § 2, tweede lid, van de wet van 14 augustus 1986 ‘betreffende de bescherming en het welzijn der dieren’, namelijk het advies over de erkenning van particulieren voor het houden van dieren die niet voorkomen op de lijst van dieren die gehouden mogen worden, bedoeld in artikel 3*bis*, § 1, van de wet, en het advies over de door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering te bepalen voorwaarden voor de erkenning van dierentuinen.¹

Dat impliceert – hetgeen ook wordt bevestigd door de gemachtigde – dat het niet de bedoeling is om in het ontworpen artikel 5, §§ 1 en 8, van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 mei 2016 te verwijzen naar aanvragen van *dierentuinen* voor het houden van dieren “waarvoor nog geen normen werden vastgelegd in de wetgeving” (en dat dus enkel moet worden verwezen naar dergelijke aanvragen door particulieren) en dat de vermelding van “aanvragen tot erkenning van dierentuinen” moet worden vervangen door de vermelding van “voorwaarden voor erkenning van dierentuinen”.

RECHTSGROND

3.1. Zoals ze nu is geformuleerd (met de aanpassingen vermeld in opmerking 2), komt de ontworpen regeling erop neer dat twee leden met een specifieke expertise worden toegevoegd aan de Raad. De gemachtigde verklaarde in dat verband het volgende:

“Het is inderdaad de bedoeling de Raad, of beter gezegd de twee nieuwe leden die toegevoegd zullen worden, te laten optreden als het comité van deskundige[n] bedoeld in artikel 5, § 2, tweede lid van de wet van 14 augustus 1986. Gezien dit comité zich moet

¹ Die voorwaarden worden bepaald in het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 ‘betreffende de erkenning van dierentuinen’, gewijzigd bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 7 december 2017 ‘tot diverse wijzigingen inzake dierenwelzijn’, alsook in verscheidene ministeriële besluiten betreffende de huisvesting van zoogdieren, vogels en reptielen in dierentuinen.

uitspreken over de voorwaarden tot erkenning van dierentuinen en aangezien het Brussels gewest maar 1 dierentuin telt (het Museum voor Natuurwetenschappen, want het Aquarium is dicht), lijkt het ons vanuit behoorlijk bestuur niet verantwoord opnieuw een nieuwe commissie of Raad op te richten (naast de reeds bestaande Raad voor dierenwelzijn en de Commissie voor dierproeven). Bovendien bestaat de Raad voor dierenwelzijn op heden reeds uit experten met diverse achtergrond, wiens kennis ten volle benut kan worden voor deze kwesties en aanvragen. Dit is inderdaad in tegenstelling tot wat het Vlaams en Waals gewest gedaan hebben, maar de situatie op hun grondgebied is dan ook aanzienlijk verschillend gezien het grotere aantal aanvragen en instellingen waarover het gaat. (...) De bedoeling is advies door de twee leden met expertise op dit vlak, dat vervolgens door de volledige Raad wordt gevalideerd.”

De rechtsgrond voor de ontworpen uitbreiding van de samenstelling van de Raad wordt in beginsel geboden door artikel 31 van de wet van 14 augustus 1986, ware het niet dat de twee betrokken leden aan de Raad worden toegevoegd voor de toepassing van de artikelen 3bis, § 2, 3°, b), en 5, § 2, tweede lid, van de wet van 14 augustus 1986. Die bepalingen voorzien evenwel in een advies van een “comité van deskundigen” dat door de minister bevoegd voor het dierenwelzijn (lees: de Brusselse Hoofdstedelijke Regering)² wordt opgericht. De Raad kan in zijn huidige of ontworpen samenstelling met vertegenwoordigers uit allerlei sectoren, overheden, verenigingen en organisaties³ niet fungeren als een “comité van deskundigen” voor de advisering overeenkomstig de voormelde wetsbepalingen, die immers betrekking hebben op twee specifieke situaties (zie opmerking 2) die een specifieke deskundigheid veronderstellen.

Geconfronteerd met dit wettigheidsbezwaar verklaarde de gemachtigde het volgende:

“Het oprichten van een afzonderlijk comité is optie, maar dan moet er opnieuw een nieuw comité worden opgericht. Dit wordt niet wenselijk geacht. Mogelijkerwijze is er een onverenigbaarheid met de wet doordat de Raad gemengd zou zijn samengesteld en niet enkel uit deskundigen bestaat. Een mogelijke piste is het creëren van een afzonderlijk comité binnen de Raad voor dierenwelzijn.”

3.2. Ervan uitgaande dat de stellers van het ontwerp geen afzonderlijke adviesinstantie willen oprichten, maar het voormelde “comité van deskundigen” zoveel mogelijk willen integreren in de Raad, is het door de gemachtigde gesuggereerde denkspoor van een afzonderlijk comité binnen de Raad wel mogelijk, op voorwaarde dat de adviezen bedoeld in de artikelen 3bis, § 2, 3°, b), en 5, § 2, tweede lid, van de wet van 14 augustus 1986 effectief uitsluitend worden uitgebracht door het comité van deskundigen dat wordt opgericht bij de Raad en niet door de Raad in zijn geheel,⁴ en dat dit comité is samengesteld uit vertegenwoordigers met de vereiste deskundigheid. Dat impliceert dat de artikelen 1, 2 en 4 van het ontwerp worden vervangen door bepalingen waarbij de samenstelling, de bevoegdheid en de werkwijze van dat comité worden geregeld (zie daarover ook opmerking 6).

² Zie artikel 83, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, gelezen in samenhang met artikel 38 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’.

³ Zie artikel 2 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 mei 2016.

⁴ Nog afgezien van hetgeen is uiteengezet in opmerking 2, kan immers uit het ontworpen artikel 5, §§ 1 en 8, van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 mei 2016 worden afgeleid dat de betrokken adviserende bevoegdheid toekomt aan de Raad en niet aan het comité van deskundigen en dat de Raad in zijn volledige samenstelling beraadslaagt over de betrokken adviezen.

Indien het ontworpen besluit in die zin wordt omgewerkt, kan voor de betrokken bepalingen worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,⁵ gelezen in samenhang met de artikelen 3bis, § 2, 3°, b), en 5, § 2, tweede lid, van de wet van 14 augustus 1986.

4. Voor artikel 3 van het ontworpen besluit kan worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, gelezen in samenhang met artikel 31 van de wet van 14 augustus 1986, in zoverre het betrekking heeft op de bestaande leden van de Raad.

In de veronderstelling dat ook voor de leden van het comité van deskundigen in een dergelijke vergoedingsregeling moet worden voorzien, kunnen de bepalingen over dat comité in die zin worden aangevuld, waarvoor kan worden gesteund op dezelfde rechtsgrond als vermeld in opmerking 3.2.

5. Aangezien het aldus omgewerkte ontworpen besluit geen betrekking meer zal hebben op de adviesbevoegdheden van de Raad zelf, vormt artikel 32 van de wet van 14 augustus 1986, waarnaar ook wordt verwezen in de aanhef, geen rechtsgrond voor het ontworpen besluit, ook niet gelezen in samenhang met de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

ALGEMENE OPMERKING

6. Indien wordt ingegaan op de suggestie in opmerking 3.2, zouden de artikelen 1, 2 en 4 van het ontwerp vervallen. Het comité van deskundigen zou kunnen worden gedefinieerd in artikel 1 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 mei 2016. In een nieuw in te voegen hoofdstuk II/1 van dat besluit zouden de bepalingen met betrekking tot de samenstelling, de bevoegdheden, de werkwijze van dat comité, alsook de vergoeding van de leden ervan (zie opmerking 4) kunnen worden opgenomen.

In die nieuwe in te voegen bepalingen zou in elk geval moeten worden vermeld dat het comité van deskundigen wordt opgericht bij de Raad, dat het advies geeft in de gevallen bedoeld in de artikelen 3, § 2, 3°, b), en 5, § 2, tweede lid, van de wet van 14 augustus 1986, hoeveel leden het omvat en wat de vereiste deskundigheid is van die leden die overeenstemt met die adviseringsbevoegdheid. Wat betreft de verdere regels inzake de samenstelling, de werkwijze en de vergoeding van de leden kunnen eventueel (sommige van de) bepalingen van de artikelen 3 tot 7 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 mei 2016 van overeenkomstige toepassing worden verklaard.

⁵ Artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 8 van de bijzondere wet van 12 januari 1989.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

7. In het derde lid van de aanhef moet, gelet op hetgeen is uiteengezet in de opmerkingen 3.2, 4 en 5, worden verwezen naar de artikelen 3bis, § 2, 3°, b), 5, § 2, tweede lid, en 31 van de wet van 14 augustus 1986.

Artikel 3

8. Bij het ontworpen artikel 3, vijfde lid (niet: alinea 5), wordt het bepalen van het bedrag van de vergoeding van de leden van de Raad gedelegeerd aan “[d]e Minister”. Overeenkomstig artikel 1, 2°, van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 mei 2016 is dit de minister of de gewestelijke staatssecretaris bevoegd voor het dierenwelzijn.

De gewestelijke staatssecretarissen maken evenwel geen deel uit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.⁶ Dat impliceert dat de mogelijkheid van delegatie van verordenende bevoegdheid aan regeringsleden⁷ voor hen niet geldt.⁸ Om daarover geen enkele dubbelzinnigheid te laten bestaan, zou de definitie in het voormelde artikel 1, 2°, moeten worden opgeheven en zou bij elke vermelding van de “Minister” in het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 mei 2016 moeten worden gepreciseerd of het bevoegde regeringslid, dan wel de bevoegde gewestelijke staatssecretaris optreedt, rekening houdende met de juridische toelaatbaarheid van het optreden van de laatste.

*

⁶ Artikel 41, § 2, eerste lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989.

⁷ Artikel 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 36, § 1, eerste lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989.

⁸ RvS 10 maart 1997, nr. 65.049, *Van Poppel*; RvS 16 november 2006, nr. 164.853, *vzw Union des Entreprises de Bruxelles*.

PORTÉE DU PROJET

1. Le projet d'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale soumis pour avis a pour objet de modifier l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 4 mai 2016 'régulant la composition et le fonctionnement du Conseil bruxellois du bien-être animal'.

Le Conseil bruxellois du bien-être animal (ci-après : le Conseil) est complété par deux membres, experts dans le bien-être, la formation, les aspects éthiques et techniques d'élevage, la biologie et la préservation des animaux dans les parcs zoologiques (articles 1er et 2 du projet). La compétence d'avis du Conseil est étendue aux demandes des parcs zoologiques et des personnes privées visant à détenir des animaux pour lesquels des règles n'ont pas encore été adoptées dans la législation et aux demandes d'agrément des parcs zoologiques (article 4, § 1er). Les deux membres précités participent seulement aux débats du Conseil concernant ces demandes (article 4, § 2). Les membres du Conseil sont désormais rémunérés par un jeton de présence, dont le ministre ou le secrétaire d'État régional chargé du bien-être animal fixe le montant (article 3).

2. Le délégué a déclaré que l'unique intention est d'adjoindre deux membres au Conseil pour que puissent être donnés les avis visés aux articles 3bis, § 2, 3°, b), et 5, § 2, alinéa 2, de la loi du 14 août 1986 'relative à la protection et au bien-être des animaux', à savoir l'avis relatif à l'agrément des particuliers pour la détention d'animaux qui ne figurent pas sur la liste des animaux qui peuvent être détenus, visée à l'article 3bis, § 1er, de la loi, et l'avis sur les conditions d'agrément des parcs zoologiques devant être fixées par le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale ¹.

Il s'ensuit – comme le confirme le délégué – qu'à l'article 5, §§ 1er et 8, en projet, de l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 4 mai 2016, l'intention n'est pas de faire référence aux demandes de *parcs zoologiques* visant à détenir des animaux « pour lesquels des règles n'ont pas été adoptées dans la législation » (et qu'il ne faut donc viser que les demandes en ce sens émanant de particuliers) et que la mention des « demandes d'agrément des parcs zoologiques » doit être remplacée par les « conditions d'agrément des parcs zoologiques ».

FONDEMENT JURIDIQUE

3.1. Dans sa formulation actuelle (moyennant les adaptations mentionnées dans l'observation 2), le dispositif en projet consiste à adjoindre au Conseil deux membres disposant d'une expertise spécifique. À cet égard, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Het is inderdaad de bedoeling de Raad, of beter gezegd de twee nieuwe leden die toegevoegd zullen worden, te laten optreden als het comité van deskundige[n] bedoeld in artikel 5, § 2, tweede lid van de wet van 14 augustus 1986. Gezien dit comité zich moet uitspreken over de voorwaarden tot erkenning van dierentuinen en aangezien het Brussels

¹ Ces conditions sont fixées dans l'arrêté royal du 10 août 1998 'relatif à l'agrément des parcs zoologiques', modifié par l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 7 décembre 2017 'portant des modifications diverses en matière de bien-être animal', ainsi que dans divers arrêtés ministériels relatifs à l'hébergement des mammifères, des oiseaux et des reptiles dans les parcs zoologiques.

gewest maar 1 diertuin telt (het Museum voor Natuurwetenschappen, want het Aquarium is dicht), lijkt het ons vanuit behoorlijk bestuur niet verantwoord opnieuw een nieuwe commissie of Raad op te richten (naast de reeds bestaande Raad voor dierenwelzijn en de Commissie voor dierproeven). Bovendien bestaat de Raad voor dierenwelzijn op heden reeds uit experten met diverse achtergrond, wiens kennis ten volle benut kan worden voor deze kwesties en aanvragen. Dit is inderdaad in tegenstelling tot wat het Vlaams en Waals gewest gedaan hebben, maar de situatie op hun grondgebied is dan ook aanzienlijk verschillend gezien het grotere aantal aanvragen en instellingen waarover het gaat. (...) De bedoeling is advies door de twee leden met expertise op dit vlak, dat vervolgens door de volledige Raad wordt gevalideerd ».

Le fondement juridique de l'extension de la composition du Conseil en projet est en principe procuré par l'article 31 de la loi du 14 août 1986, si ce n'est que les deux membres concernés sont adjoints au Conseil pour l'application des articles 3bis, § 2, 3°, b), et 5, § 2, alinéa 2, de la loi du 14 août 1986. Ces dispositions visent cependant l'avis d'un « comité d'experts » créé par le ministre qui a le bien-être des animaux dans ses attributions (lire : le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale)². Le Conseil, dans sa composition actuelle ou telle qu'elle est envisagée avec des représentants de divers secteurs, autorités, associations et organisations³, ne peut pas faire fonction de « comité d'experts » chargé de donner des avis conformément aux dispositions législatives précitées, qui concernent en effet deux situations particulières (voir l'observation 2) nécessitant une expertise spécifique.

Confronté à cette objection de légalité, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Het oprichten van een afzonderlijk comité is optie, maar dan moet er opnieuw een nieuw comité worden opgericht. Dit wordt niet wenselijk geacht. Mogelijkerwijze is er een onverenigbaarheid met de wet doordat de Raad gemengd zou zijn samengesteld en niet enkel uit deskundigen bestaat. Een mogelijke piste is het creëren van een afzonderlijk comité binnen de Raad voor dierenwelzijn ».

3.2. Dès lors que les auteurs du projet ne souhaitent pas créer un organe consultatif distinct, mais plutôt intégrer autant que possible le « comité d'experts » dans le Conseil, la piste d'un comité distinct au sein du conseil, suggérée par le délégué, est effectivement envisageable, à condition que les avis visés aux articles 3bis, § 2, 3°, b), et 5, § 2, alinéa 2, de la loi du 14 août 1986 soient effectivement donnés exclusivement par le comité d'experts créé auprès du Conseil et pas par le Conseil dans son ensemble⁴, et que ce comité soit composé de représentants disposant de l'expertise requise. Il s'impose alors de remplacer les articles 1er, 2 et 4 du projet par des dispositions qui règlent la composition, la compétence et le fonctionnement de ce comité (voir également à ce sujet l'observation 6).

² Voir l'article 83, § 3, de la loi spéciale du 8 août 1980 'de réformes institutionnelles', combiné avec l'article 38 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 'relative aux Institutions bruxelloises'.

³ Voir l'article 2 de l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 4 mai 2016.

⁴ Outre ce qui a été exposé dans l'observation 2, on peut en effet déduire de l'article 5, §§ 1er et 8, en projet, de l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 4 mai 2016 que la compétence d'avis concernée appartient au Conseil et non pas au comité d'experts et que le Conseil, dans sa composition complète, délibère au sujet des avis concernés.

Si l'arrêté en projet est remanié en ce sens, les dispositions concernées peuvent s'appuyer sur le pouvoir général d'exécution du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale⁵, combiné avec les articles 3*bis*, § 2, 3°, b), et 5, § 2, alinéa 2, de la loi du 14 août 1986.

4. L'article 3 de l'arrêté en projet peut se fonder sur le pouvoir général d'exécution du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, combiné avec l'article 31 de la loi du 14 août 1986, dans la mesure où il concerne les membres existants du Conseil.

À supposer qu'il faille également prévoir un tel régime de rémunération pour les membres du comité d'experts, les dispositions relatives à ce comité pourraient être complétées en ce sens, en invoquant le même fondement juridique que celui mentionné dans l'observation 3.2.

5. Dès lors que l'arrêté en projet ainsi remanié ne concernera plus les compétences d'avis du Conseil en tant que tel, l'article 32 de la loi du 14 août 1986, auquel le préambule fait également référence, ne procure pas de fondement juridique à l'arrêté en projet, fût-il combiné avec le pouvoir général d'exécution du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale.

OBSERVATION GÉNÉRALE

6. S'il est donné suite à la suggestion formulée dans l'observation 3.2, les articles 1er, 2 et 4 du projet devraient être supprimés. Le comité d'experts pourrait être défini à l'article 1er de l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 4 mai 2016. Dans un nouveau chapitre II/1, à insérer dans cet arrêté, on pourrait inscrire les dispositions relatives à la composition, aux compétences et au fonctionnement de ce comité, ainsi qu'à la rémunération de ses membres (voir l'observation 4).

Les nouvelles dispositions à insérer devraient en tout cas mentionner que le comité d'experts est créé auprès du Conseil, qu'il donne un avis dans les cas visés aux articles 3, § 2, 3°, b), et 5, § 2, alinéa 2, de la loi du 14 août 1986, combien de membres il comporte et quelle expertise correspondant à cette compétence d'avis est requise de ces membres. En ce qui concerne les autres règles en matière de composition, de fonctionnement et de rémunération des membres, on pourrait éventuellement rendre applicables par analogie les dispositions (ou certaines d'entre elles) des articles 3 à 7 de l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 4 mai 2016.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

7. Eu égard à ce qui a été exposé dans les observations 3.2, 4 et 5, le troisième alinéa du préambule visera les articles 3*bis*, § 2, 3°, b), 5, § 2, alinéa 2, et 31 de la loi du 14 août 1986.

⁵ Article 20 de la loi spéciale du 8 août 1980, combiné avec l'article 8 de la loi spéciale du 12 janvier 1989.

Article 3

8. L'article 3, alinéa 5, en projet, délègue au « Ministre » le pouvoir de fixer le montant de la rémunération des membres du Conseil. Conformément à l'article 1er, 2°, de l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 4 mai 2016, il s'agit du ministre ou du secrétaire d'État régional en charge du bien-être animal.

Les secrétaires d'État régionaux ne font toutefois pas partie du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale⁶. Il s'ensuit que la possibilité de déléguer une compétence réglementaire aux membres du gouvernement⁷ ne leur est pas applicable⁸. Afin d'écarter toute ambiguïté sur ce point, il faudrait abroger la définition figurant à l'article 1er, 2°, précité et, chaque fois qu' est mentionné le mot « Ministre » dans l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 4 mai 2016, préciser si c'est le membre compétent du gouvernement ou le secrétaire d'État régional compétent qui intervient, en tenant compte de l'admissibilité juridique de l'intervention de ce dernier.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Astrid TRUYENS

Jo BAERT

⁶ Article 41, § 2, alinéa 1er, de la loi spéciale du 12 janvier 1989.

⁷ Article 69 de la loi spéciale du 8 août 1980, combiné avec l'article 36, § 1er, alinéa 1er, de la loi spéciale du 12 janvier 1989.

⁸ C.É., 10 mars 1997, n° 65.049, *Van Poppel*; C.É., 16 novembre 2006, n° 164.853, *asbl Union des Entreprises de Bruxelles*.